

La pandèmia és un desafiament global, exigeix respostes a nivell global

«A nosaltres, els polítics locals, ens toca ara pensar com podem ajudar als nostres conciutadans, famílies, empreses i comerços»

El 17 de novembre es diagnosticava el primer cas de contagi pel Sars-CoV-2 (Coronavirus) a la província de Hubei, a la Xina. El virus va traspasar ràpidament les fronteres del gegant asiàtic i a Europa se'n detecta el primer cas el 25 de gener, a França. Pocs dies després comencem a patir, també a casa nostra, l'embat d'una amenaça que es presenta en forma de patogen amb gran capacitat de contagi i causant de simptomatologia especialment severa, sobretot en aquelles persones amb un sistema immunitari més deprimat, com les persones grans.

La Covid-19 s'ha estès inexorablement arreu i ha provocat una enorme tensió sobre el sistema sanitari de països com Itàlia, França, Regne Unit o Alemanya, per citar-ne alguns del nostre entorn. També aquí, a Espanya i a Catalunya hem vist els nostres hospitals al límit i hem estat testimonis d'una colpidora experiència que tant sols havien viscut abans els nostres avis i àvies centenaris en la pandèmia de la mal anomenada Grip Espanyola, l'any 1918. Per tant, la crisi causada pel Coronavirus és, sens dubte, un desafiament global, que afecta a la humanitat en el sentit més ampli. I, com a tal, exigeix respostes a nivell global. Respostes que necessàriament han de transcendir l'àmbit de competència estatal i que han d'adquirir el nivell de canvi de consciència política respecte als aspectes vertebradors de les societats, en aquest cas la Sanitat.

Ha estat recurrent i encertat el símil entre la situació que s'ha viscut als hospitals (i també a les residències) en el punt àlgid de la pandèmia i una cruenta guerra. Els sanitaris, metges, infermers i auxiliars fent front al virus, demostrant una capacitat de treball i d'esforç que tota la societat i sobretot els polítics ens hem d'exigir recompensar-los. Si seran aquestes les guerres que haurem d'afrontar al món del segle XXI, necessitarem disposar d'un exèrcit preparat i competitiu i recursos per lliurar cada batalla i per sortir-ne vencedors.

Si el món occidental ha estat capaç d'estructurar grans coalicions militars internacionals, també hauria de ser capaç de posar ara el focus en l'enfortiment dels seus sistemes sanitaris. Si les guerres que haurem de lliurar en el futur són com la que s'està desenvolupant als hospitals d'arreu, potser caldrà reduir la despesa que comporta la defensa de les fronteres nacionals per a incrementar el pressupost en Sanitat, això és, en la defensa de la salut de tots i de totes. Aquest canvi de mentalitat és la primera resposta global que exigeix aquesta crisi, que s'ha d'instal·lar en la consciència de tota la humanitat i que ha de ser liderada pels seus dirigents polítics.

La pandèmia no només ha posat contra les cordes les sanitats europees i també la nostra, considerada una de les millors del món fins que fou llastrada per les retallades executades per les dretes espanyola i catalana, sinó que també ha evidenciat la incapacitat per part dels països occidentals d'autoproveir-se d'articles que s'han tornat essencials. Guants, mascaretes, respiradors, equips de diagnòstic... La deslocalització de l'activitat industrial a països emergents ens ha obligat, en aquesta crisi, a efectuar compres milionàries a aquests mateixos països emergents (Xina). Europa s'ha tornat dependent.

Per tant, la segona reflexió global que es deriva de la crisi que estem patint és: no ens hem equivocat en basar el nostre model econòmic en el sector dels serveis (més d'un 50% del PIB català)? No s'ha equivocat el món occidental en optar per la deslocalització de part de la producció

industrial? Si els desafiaments als quals haurem de fer front són com la pandèmia del Coronavirus, seria òptim que Europa es blindés industrialment perquè no es torni a repetir mai més la situació de desproveïment ha què ha conduït la pandèmia.

Unitat, unitat i unitat

Amb l'estabilització de la dinàmica de contagis i l'alleujament de la càrrega hospitalària els països del nostre entorn i també Espanya hem iniciat el que anomenem procés de desescalda. Una desescalada en què els diferents territoris van superant fases en funció de criteris tècnics, com són la capacitat diagnòstica de l'atenció primària o la disponibilitat de recursos sanitaris per a fer front a un eventual repunt dels contagis.

El clima de polarització política instal·lat al nostre país ha fet que aquest procés es converteixi en una competició entre territoris, desitjosos de ser els primers a recuperar l'activitat normal. Una competició que descobreix a aquells personatges que necessiten un enemic concret, com l'antagonista que no és res sense un protagonista. En el relat construït per aquests dirigents polítics, la comunitat veïna, el Govern central, el ministre de Sanitat o el President són l'enemic. Ho veiem, per exemple, en el discurs de la Sra. Ayuso, presidenta de la Comunitat de Madrid, que, com si d'un spin off de l'apreteu, apreteu del Sr. Torra es tractés, anima la protesta d'aquells que s'avoquen als carrers de la Milla d'Or madrilenya per demanar a Sánchez que els alliberi del segrest al qual es troben sotmesos. També en tenim d'exemples d'aquesta mena a casa nostra.

Els líders polítics hem de deixar d'alimentar l'odi de la població envers altres administracions i territoris. Els que no siguin capaços d'abandonar aquesta actitud no són dignes d'anomenar-se líders. Són, en tot cas, agitadors. El lideratge l'hem de demostrar treballant units, colze a colze, sense perseguir cap altre rèdit que el restabliment del benestar dels nostres veïns i veïnes. A nosaltres, els polítics locals, ens toca ara pensar com podem ajudar als nostres conciutadans, famílies, empreses i comerços a resistir l'embat de la pandèmia, i a estructurar un pla de reconstrucció social i econòmica a desplegar un cop les condicions sanitàries permetin la recuperació de l'activitat.

Eduard Vallhonestà Alarcón, Primer Secretari del PSC de Sant Celoni i la Batllòria
Marc Jurkiewicz Cortada, Secretari de Comunicació i Primer Secretari de les JSC